

ULAZ U JERUZALEM

Draga braćo i sestre, pozivam vas da odmah na početku otvorimo naše biblije i pročitamo **Mk. 11:1-10**

Interesantno je da sva četiri Evanđelja pričaju o ovom događaju, a to je inače rijetki slučaj.

- ***E, pa ja bih da se mi sada upitamo što je to tako posebno kod ovog događaja da su ga sva četvorica Evanđelista dokumentirala?***

Da, čak se i cijelo kršćanstvo podsjeća na ovaj događaj kroz jednu posebnu nedjelju, npr. na njemačkom jeziku, na kalendaru se ta nedjelja pojavljuje iz godine u godinu, i to zbog palminih grančica, pod nazivom – Palmsonntag, a na našem jeziku - u riječniku - stoji "Cvjetnica".

- ***Ali što mi kršćani, u stvari, znamo o tom događaju?***

Pretpostavljam, da ono što većina o tom događaju zna jeste to, da je narod Isusu iz sveg grla klicao, jer ga je želio učiniti kraljem... da bi ga... o teške li ironije... samo par dana kasnije... nemilosrdno razapeli.

Ali, ako između redova čitamo, tada ćemo naići na začuđujuće i neuobičajene povezanosti.

- ***A, na koje to povezanosti ja mislim?***

E, pa prvo što možemo povezati u vezi s ovim događajem, jeste to, da zaključimo kako se jedno proročanstvo ispunilo.

- ***Što vi mislite koje proročanstvo se ispunilo?***

Za to što je Isus poslao učenike da odu u selo po magare, Biblija, u **Mt. 21:4-5** ovako kaže: ***"To se dogodilo da se ispuni proročka riječ: 'Recite kćeri sionskoj: Evo kralj tvoj dolazi k tebi, ponizan i jaše na magarici i na magaretu - tovarčiću.'***

- ***Kroz kojeg proroka je Bog to prorokovao?***

Kroz Zahariju. Zaharija je kao prorok - pozvan - oko 520 god pr. I.K.

Pogledajmo što nam taj tekst u **Zah. 9:9** kaže:

"Klikni iz sveg grla, kćeri sionska! Viči od radosti kćeri jeruzalemska! Tvoj kralj se evo tebi vraće: pravičan je i pobjedonosan, ponizan jaše na magarcu, na magaretu, mladetu magaričinu." (Paralela u Izaija 62:11)

- **Nije li za očekivati, da čim je Bog želio da se taj događaj kroz proročanstvo zabilježi, da nam time nešto posebno želi otkriti?**

Mi znamo da sve što je u cijelom Sv. Pismu rečeno, svjedoči o tome da je Isus Krist jedini pravi Mesija, jedini Spasitelj.

- **A što nam iz ove priče - kako za ono vrijeme, a tako i za danas - dokazuje Njegovo Mesijanstvo?**

Zaharija za Isusa kaže 'pravičan je i pobjedonosan', a i Zaharija i Matej ističu 'ponizan jaše na magaretu'.

- **Da li je to ikada bila slika jednog zemaljskog kralja?**

Bez dileme možemo reći **NE!**

U ono bi se vrijeme kralj koji je nagomilao zlata i srebra, pojavio u blještavoj odori i to za njega osobno skrojenog, sjedeći ponosno na najboljem konju, okićenom svilom i kadifom, a konjanici koji bi ga pratili, po raskoši bi se samo za nijansu razlikovali od kralja.

- **Hajde, pogledajmo malo detaljnije, odakle Isusu to magare?**

Drugi stih- otkriva da su magare i magarica bili iznajmljeni. Dakle čak ni toliko nije ovaj jedinstveni, neusporedivi kralj posjedovao!

I u ovom slučaju se Isus, kratko prije završetka njegovog zemaljskog života, pokazuje sasvim drugačije nego li su to ovozemaljski kraljevi činili.

- **Zašto to ističem?**

Zato što je to bio još jedan daljnji **"trn u oku"** židovskom poglavarstvu.

Isus jednostavno, za ispunjenje svog zadatka, nije uvažavao i niti trebao bilo koju šablonu ili kliše postojećeg formalizma. On je bio u svemu drugačiji. Da, naš voljeni ISUS je bio u svemu drugačiji od onih koji su sebe smatrali bitnima i velikima.

- **Što mislite u čemu je ležala osnovna greška svih onih koji su ga odbili?**

Pored velike porcije samoljublja i samouzvišenosti, osnovna greška, velike većine, ležala je u tome što su očekivali jednog veličanstvenog Mesiju koji će

se – umom, srcem i ponašanjem - identificirati, ne sa siromašnima i iskrenima, već sa **njihovim vlastitim, pompeznim razmišljanjima i neutemeljenim očekivanjima.**

Nije ih zanimalo što Bog kaže i očekuje, već su se dali voditi svojim sebičnim interesima i prohtjevima, te im je to postalo **uzrokom** neizlječivog razočaranja.

Interesantno je da su, **kako prost narod tako i farizeji**, znali koju su odgovornost primili od Boga, i usprkos tome što su svakodnevno imali prilike upoznati Boga i jasno shvatiti Njegove namjere, ipak su **sebe, smrtne i grešne, smatrali ovlaštenima** da Mesiji kroje planove **za NJEGOV** zadatak, zadatak, zbog kojeg je, da bi ga obavio, sam Bog napustio nebesko prijestolje.

Da bi stvar bila još morbidnija, umjesto da zavire u svoja srca i preispitaju sebe, da li su u svemu Bogu vjerni i poslušni, oni su krivicu za svoju netrpeljivost ka Isusu uvijek pripisivali Njemu i Njegovom načinu rada.

O, koje li nepravde i kojeg li bola za ONOG koji sebe daje, kako bi se svaki izbavio!!!

- ***Jesmo li sada to zapamtili?***

To što su dozvolili da **ne Božji cilj sa njima**, već ono

- **što bi oni**
- **i kako bi oni željeli**,

u njihovih srcima bude presudno, to je njihovom konačnom padu zadalo presudan udarac.

- ***Ali, zar ne činimo svi mi greške?***
- ***Zar nije svako od nas osjetio kako ga Sotona vuče i zavodi?***
- ***Pa u čemu se mi onda, draga braćo i sestre, razlikujemo od farizeja, kniževnika i ostalih koji su ga razapeli?***

Farizeje su, **vlastite, iskrivljene predodžbe o Mesiji i o Božjem kraljevstvu** do te mjere zaslijepile, da Sv Duh više **nije mogao** na njih djelovati, te stoga nisu bili u stanju razlikovati **pravu službu Bogu, od one samodopadljive.**

I zato se, dakle Isus nije mogao identificirati, poistovijetiti sa vodećom klasom, već sa svakim onim koji je iskreno tražio Boga i bio spreman za novi život.

Ovdje bih vam postavio nekoliko pitanja kao što su npr.:

- ***Što mislite s kojim društvenim slojem se današnji kršćani, današnji adventisti identificiraju?***
- ***Kojem životnom standardu se danas uglavnom teži?***

- ***Na kojem se konju danas jaše?***
- ***Na koji način bi Isus danas živio?***
- ***Koja bi mjerila, i danas, bila za Njega od presudne važnosti?***
- ***Koji bi motivi u Njegovom srcu bili pokretačka sila, da li strah od svjetske krize, od Sotone ili potpuna predaja i potpuno povjerenje u Božje vodstvo?***

Prije smo pročitali kako Isus nije sjedivši, na rasnom konju, već na običnom magaretu ušao u Jeruzalem i On se - **kao kralj nad kraljevima** - nije toga stidio.

Osvrnimo se za trenutak na činjenicu kako je Isus došao do magareta.

U **11** poglavlju po **Mk**, pročitali smo da je Isus poslao dva učenika u susjedno selo u kojem će naći privezano magare, i da ga odvežu i dovedu.

Dakle, daje im sasvim precizna uputstva.

Još jednu potvrdu o tome da je Isus bio i čovjek i Bog potkrijepljuju nam slijedećih 5 točaka. Samo On je mogao točno znati:

1. gdje će biti
2. da će baš u to vrijeme magare biti privezano
3. da još nitko nije na njemu sjedio
4. da će, i što će učenici biti upitani,
5. da će pitatelji bez protivljenja dati, da se magare uzme, a stihovi **4 i 5** otkrivaju da se **sve** doslovce ispunilo kako je On rekao.

- ***Ne skriva li se u jednoj od tih 5 činjenica još jedan poseban znak da je Isus jedini pravi Mesija?***
- ***Da li je netko od vas ikada pokušao sjesti na mlado magare koje još nitko nije jahao?***

Vjerujem da si bez većeg napora možemo zamisliti kako jedno tako mlado magare reagira, a k tome još kad se o sasvim nepoznatoj osobi radi. Ono se divlje baca, skače na sve strane, trga se i brani.

Ali u vezi s tim događajem su se istovremeno dogodila dva čuda:

- prvo, ovo mlado magare sasvim je spremno slušati učenike i ići sa njima
- i drugo, da je - bez protesta - dozvolilo da ga Isus jaše.

Jedno i drugo se dogodilo pod utjecajem Božje sile.

Trebali bi se zamisliti nad tom činjenicom, kako je jedna teška, **tvrdoglava** magareća priroda **utihnila i ustupila mjesto Božjem vodstvu.**

Magare je u Isusu prepoznalo svog Stvoritelja.

Mogli bismo reći, magare se odreklo samoga sebe i poslušalo glas svoga Gospodara.

Znate li da je taj nježni utjecaj Božanske sile na jednu tvrdoglavu i nepokornu magareću prirodu bilo jedno od zadnjih čuda, koja su se dogodila prije Kristove smrti.

A jedno od zadnjih čuda koja će se, prije Njegovog dolaska, dogoditi, biti će **ta ista poslušnost i poniznost u srcima Njegovih sljedbenika.**

On – kojeg zvijezde... more... vjetar... lavovi i čak jedan običan magarac slušaju, čeznutljivo čeka na to da mu oni, koji su po njegovoj slici stvoreni, koje tako neizmjerljivo voli... za koje je svoju toplu i čistu krv prolio, isto tako vjeruju i da ga bez prigovora slijede.

Draga braćo i sestre, Isus je strpljiv, ali nije slijep! ON vidi i zna koje srce GA zaista voli i njemu pripada.

U Bibliji ima toliko primjera kroz koja nam je On dao do znanja kakvu vrstu predaje i povjerenja On od nas želi.

Kao što je to magare - ne zahvaljujući samom sebi - već ruci Mesije, koja ga je usmjeravala, ušlo u Jeruzalem, a ušlo je zato što je služilo Mesiji, isto tako **neće ni jedan ući u Božje kraljevstvo**, osim ako:

- ga je Isusova ruka vodila i
- ako mu je cijeli život bio jedna radosna, iskrena, predana i ozbiljna služba Bogu.

Osvrnimo se na trenutak na narod koji je Isusu klicao i slavio ga dok je ulazio u Jeruzalem.

- ***Jeste li ikad razmišljali o tome zašto je Isus uopće dozvolio jedan tako triumfalan ulaz u Jeruzalem?***

Prisjetimo se da Isus nikada ničim nije skretao pažnju na sebe, već je, sve što je činio i rekao, kroz Njega OTAC silom Svetoga Duha činio. Isus je želio da sve budu u ime Boga i Bogu na slavu.

E, da bi ispravno shvatili čemu ovaj spektakularni ulaz u Jeruzalem, najprije vam moram skrenuti pažnju na jednu drugu situaciju.

Jednom, ranije, kad je Isus 5000 ljudi nahranio, saznao je, da narod u njemu vidi proroka i da ga namjerava na silu uhvatiti i učiniti kraljem, ali zato što je to bilo po ljudskim, a ne Božjim željama on je pobjegao u goru.

On je znao što čini i zato se nije s nikim raspravljao, već se povukao. I tu, u gori, je bio bez svojih učenika, sasvim sam.

O tome izvještava Ivan u 6:14,15

"Ljudi, kad vidješe čudo, koje učini Isus, (kad je dakle nahranio 5000 ljudi) rekoše: 'Ovo je uistinu prorok koji ima doći na svijet.' Kad saznade da će doći da ga na silu uhvate i učine kraljem, opet krenu, posve sam, u goru."

- **Zar nije logično pitanje, zašto je onda Isus ovog puta dozvolio da mu kliču Hosana, i još palminim granama i svojim haljinama prostiru put?**
- **Zašto je bilo potrebno toliko iskazivanje počasti, i čemu te gromoglasne ovacije?**

Pročitajmo još jednom Mk 11:7-10

"Dovedu Isusu magare i stave na njega svoje ogrtače, i Isus sjedne na njega. Mnogi razastriješe po putu svoje ogrtače, a drugi zelene grane... A oni što su išli pred njim i za njim klicahu: "Hosana! Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje! Blagoslovljeno kraljevstvo... koje dolazi! Hosana na nebu!"

- **Jeli bilo dovoljno uzeti jednog magarca, dati ga nekome da sjedne na njega, nekoliko ogrtača razgrnuti i da se narod raduje i glasno kliče?**

Svaki je seljak tako jahao u Jeruzalem, ali nitko se nije na to obazirao.

- **Koji je dakle bio razlog da se Isusa, vidjevši ga na magaretu, slavilo?**

Čitajmo Lk. 19:37

"Kad se već približavao obronku Maslinske gore, poče sve mnoštvo učenika radosno i glasno hvaliti Boga za sva čudesa koja su vidjeli.

- **Koliko ih je bilo?**

Vidimo da se radilo o jednoj masi ljudi.

- **Ali, odakle oni tu?**
- **Tko je to organizirao?**
- **Tada nije bilo telefona, radija, televizora.**
- **Kako su oni saznali da Isus želi u Jeruzalem ujahati na magaretu?**

Po Lk. 19:29 saznajemo da se povorka počela skupljati u Betaniji na Maslinskoj gori.

Ali, zar to nije čudno?

Iako Isus još nije bio tu, ljudi su se već masovno sakupili.

- **Ali gdje je On bio?**
- **Gdje se Isus nalazio neposredno prije svega toga?**

Ivan nam u 11 poglavlju kaže da se veliko vijeće odlučilo da Isusa ubije.

Čitajmo u Ivanu 11:53,54

"Toga dana odlučili su da ga ubiju. Zato se Isus nije više javno kretao među Židovima, nego se povukao odatle u kraj blizu pustinje, u grad zvani Efraim..."

- **Zna li netko zbog čega je visoko vijeće odlučilo ubiti Isusa, te se On morao povući u Efraim?**

Isus je upravo uskrsnuo Lazara i što je to uskrsnuće izazvalo čitamo u Ivanu 11:45-48 **"Kad vidješe što Isus učini, mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji povjerovali su u njega. A neki od njih odoše k farizejima te im ispriповjediše što Isus učini.**

- **Što mislite kakve se misli vrzmaju po glavi onome koji se ne želi suočiti sa ISTINOM i priznati je.**

Samo se zle misli vrzmaju po glavi, a zle misli nisu nikada potekle od Sv. Duha već od samog Sotone.

Stih 47.- „Nato glavari svećenički i farizeji skupe Veliko vijeće: ‘Što da radimo? Ovaj čovjek čini mnoga čudesa. Ako ga pustimo da tako nastavi, svi će vjerovati u njega.’“

- **Jesmo li primijetili, ove navodne Božje sluge, jednostavno nije zanimalo da li Isus čini Božju volju, oni su, gonjeni silom neobraćenog srca, sebično mislili samo na sebe,**

a potom 53. stih kaže **"Toga istoga dana odlučili su da ga ubiju."**

O... BOŽE... koje li strahote??? O, OČE naš nebeski, a ti si sve to vidio!

Isus se dakle i u ovom slučaju povukao jer Njegovo vrijeme još nije došlo, ali proslava Pashe se približavala i u Ivanu 11:55,56 nalazimo odgovor na pitanje odakle tako puno ljudi kod Isusovog ulaska u Jeruzalem: **"Bijaše blizu židovska Pasha te iz sve zemlje uzidoše mnogi u Jeruzalem prije Pashe da se očiste. Oni su tražili Isusa i jedan drugome govorili dok su se zadržavali u hramu: ‘Što vam se čini? Zar sigurno neće doći na svetkovinu?’"**

Isus je dakle, kad je došlo vrijeme Pashe, zajedno sa drugim putnicima krenuo iz Efraima u pravcu Jeruzalema. Iz **Lk. 18:35** saznajemo da je prva stanica bila Jerihon. **"Dok se Isus približavao Jerihonu, kraj puta sjedio i prosio neki slijepac..."**

Daljni tekst izvještava kako je taj slijepac, Isusa, saznajući da je među ljudima, zamolio da ga iscijeli. **Stihovi 42,43** kažu: **"Progledaj - reče mu Isus - vjera te tvoja spasila. On odmah progleda i pođe za njim slaveći Boga..."**

- **A kako je taj veliki narod na to reagirao?**

... I sav narod kad to vidje, dade hvalu Bogu.

Registrirajmo to, kako ovi isti ljudi, koji se sada Bogu zahvaljuju, kasnije reagiraju?!?

Dakle, tu, kod Jerihona je, zapravo, započela svečana povorka.

Druga stanica je bila u kući kod carinika Zakeja.

Da narodu to nije odgovaralo kaže nam tekst po **Lk. 19:7** **"Svi koji to vidješe počеше mrmljati i govoriti: 'Svratio se u kuću jednog grešnika!'"**

I treća etapa je bila u blizini Jeruzalema, u Betaniji, u kući Simona, gdje je Marija Isusa pomazala, a gdje je i uskrsli Lazar, također, bio prisutan. **Ivan 12:9** kaže **"Mnogi Židovi doznadoše da je Isus ondje te dođoše ne samo radi Isusa već da vide i Lazara..."**

Sada shvaćamo, da se nakon svih tih događaja i u Jeruzalemu pročulo da je Isus na putu za njihov grad.

- **A kakva je bila reakcija visokog svećenstva na tu novost?**

U **Ivanu 12:10** čitamo: **"Tada glavari svećenički odlučiše ubiti i Lazara, jer su ih mnogi Židovi zbog njega ostavljali i vjerovali u Isusa."**

Slijedećeg dana se masa uputila Isusu u susret. To mora biti taj momenat kada je Isus svoje učenike poslao po magare.

Ponovimo, Isus je sve od Jerihona, dakle, već 3-4 dana, bio praćen velikim mnoštvom ljudi, a k tome su se, uvijek iznova, novi priključivali povorci. I jednu takvu masu ljudi, Isus sada zaprepašćuje pokazujući im, kako mu, čak i neukroćeno magare, ukazuje potpunu poslušnost.

- **Ali narod mu nije samo zbog tog čuda klicao!**
- **Zbog čega još?**

Čitajmo u po Lk. 19:37 "**Kad se već približavo obronku Maslinske gore, poče sve mnoštvo učenika radosno i glasno hvaliti Boga za sva čudesa koja su vidjeli.**"

A kad bi te netko upitao: 'koliko je bilo takvih čudesa' što bi mu ti odgovorio?

Mislim da je apostol Ivan sasvim jasno istakao rekavši: "**...kad bi se sve popisalo redom, ne bi ni u cijeli svijet stale knjige koje bi se napisale.**" .
I to za samo 3 i pol godine Kristove javne službe.

- **Ali ipak koje je, od svih tih čudesnih djela, bilo trenutno u centru pažnje?**

Ivan 12:17,18 "**Narod koji je bio s njim kad je Lazara pozvao iz groba i uskrsnuo ga od mrtvih svjedočio je njemu u prilog. Zato mu je narod i izišao u susret...**

- **Što možemo na osnovu iznijetog zaključiti?**
- **Koji su ljudi dakle, sačinjavali tu masu koja je klicala?**

Masa se sastojala - s jedne strane - od očevidaca, i - s druge strane - od onih koje je Isus iscijelio, od kojih je demone istjerivao, kojima je vratio moć hoda i vida. **Bili su to oni, kojima je on pomogao da spoznaju Boga i krenu putem spasenja.**

Žalostan sam, što moram konstatirati, da su ti isti ljudi, koji su se, punim ustima, Bogu za Isusa zahvaljivali, samo par dana kasnije svo dobro zaboravili, postali njegovi neprijatelji i iz sveg grla vikali **"razapni ga, razapni ga"**.

Zar nije strašno tužno što je - od svih Božjih stvorova - čovjek najprevrtljivij... najzlobniji... najpokvareniji... najnezahvalniji... najnemilosrdniji... i što prema vjetru, koji upravo puše, mijenja mišljenje i strane!?!

Pozivam sve vas, naravno uključujući i sebe samoga, da pazimo na tako podle Sotonine metode, a i na nečiste i podle kutke vlastitog srca.

Ako Sotoni uspijeva da nas, trenutnim raspoloženjem, zavede, ako nam je EGO brzo uvrijeđen, ako se brzo damo povesti većinom samo da se ne bi morali oduprijeti vladajućoj struji, onda nam se on - kada se mi usnama zahvaljujemo Bogu - u lice smije.

Kršćanin jakog EGA, a s mentalitetom stada, nemože osjećati i njegovati duboku i trajnu zahvalnost ka BOGU. Vrlo brzo zaboravlja za svako dobro i zato takav kršćanin ne predstavlja Sotoni nikakav problem.

Da, samo mrtve ribe plivaju uvijek sa strujom!

- ***Jesmo li postali svjesni toga kako 'u ljudskom srcu ne stanuje ništa dobroga'?***

Dragi Bog nam je u vezi sa nepravедnim i surovim raspećem našeg ljubljenog Spasitelja, poklonio najveći primjer ljudske površnosti i prevrtljivosti.

- ***Jesmo li uvidjeli kako Sotona može manipulirati masom i kako - u sekundi - učini, da se srce, koje je do jučer navodno voljelo, danas ispunji sljepilom i odbojnošću?***

Oni Isusa ustvari ni nisu nikada iskreno i duboko voljeli i zato je Sotoni bilo lako vladati njihovim umom i osjećajima.

Mi se moramo svim svojim bićem predati i vezati za Isusa, jer u protivnom će i naše misli i osjećaji biti onakvi kakvi Sotona želi da budu, **a da mi to ni ne primijetimo.**

Prisjetimo se Izraelićana koji su - u svim mogućim situacijama - svoje odstupanje od pravog puta i vjere u pravoga Boga, uvijek iznova pokušavali opravdati.

- ***A kad to ljudsko srce opravdava odstupanje od pravoga puta?***

Onda kada mu se ne sviđa priznati svoju nevjeru i svoj grijeh.

U knjizi „Patrijarsi i proroci“ u 11 poglavlju kaže EG White: ***"Nikakvo odstupanje od stroge ispravnosti ne može biti Bogu ugodno."***

Sotona ne spava i raduje se našem svakom i najmanjem odstupanju od pravoga puta.

Abraham se nije izgovarao kada je trebalo da izvrši Božju volju i žrtvuje svoga sina.

Neka svatko od nas upita samoga sebe, koliko je spreman žrtvovati živjevši na Bogu ugodan način.

- ***I na posljetku za koji je događaj ovaj veličanstveni ulaz Mesije u Jeruzalem bio tipska slika?***

Sada možemo dati odgovor na početno pitanje: ***"Zašto je Isus koji je uvijek izbjegavao pompeznost dozvolio baš takav tok događaja?"***

Zato, što je sva ta sila ushićenih, i od bolesti i demona oslobođenih ljudi, bila prava i živa slika posljednje povorke.

Povorke spašenih!

Povorke koja će pratiti Isusa kada bude ulazio u nebeski Jeruzalem.

Kako li će tek taj događaj biti veličanstven!

Zarobljeni od grijeha bit će slobodni, oduzeti će hodati, slijepi vidjeti, a mrtvi oživjeti.

Tadašnji ulaz Mesije u Jeruzalem je imao zadatak da predoči upravo tu najveličanstveniju sliku u povijesti čovječanstva.

Kad su se svi ti ljudi, tada prije 2000 god., tako u jednom dahu veselili koliko li će tek onda... kod Njegovog ulaska, sa svim izbavljenima, u nebeski Jeruzalem, biti radosti i slavlja.

Nebeski ženik će uskoro doći po svoju nevjestu.

Mnogi zaljubljeni su izgovorili: „O, *toliko te volim... volim te najviše na svijetu...*“ ali samo ISUS, stvoritelj Neba i Zemlje je dokazao da je čista, duboka, bezuvjetna, nesebična i vječita ljubav.

On je dokazao da voli svoju nevjestu više nego li život svoj... on je dokazao da čezne za njom i sve je pripremio da bi ona mogla provesti jedan sretan i ispunjen vječni život sa njime.

A ovog puta neće samo izbavljeni, već će i anđeli klicati, i više neće biti zle sile koja bi narod obrlatila i okrenula protiv Spasitelja, ni par dana kasnije, a ni ikada više.

Neka nam dragi Bog pomogne, da mi danas... sutra... i sve do kraja... čvrsto i nepokolebljivo stojimo... uz Isusa... Gospodara i Boga našega, te da nas ništa ne može razdvojiti od naše uzajamne ljubavi i Sveti Duh neka nas u svojoj milosti pripremi da možemo čistih srca pripadati toj povorci kod ulaska u nebeski sveti Jeruzalem.

O, Bože silni, neka ti je u vjeka vjekova SLAVA I HVALA za to!

AMEN

Rabby RUGOVAC